

Покупка.

Месарьтъ Петко Ивановъ се върна еднажъ въ дюгена си.

— Купихъ свиня, — каза той. — Отдавна я имахъ на око. Много хубава, оправена, тлъста.

— Отъ кого я купи? — попита калфата му Андрея.

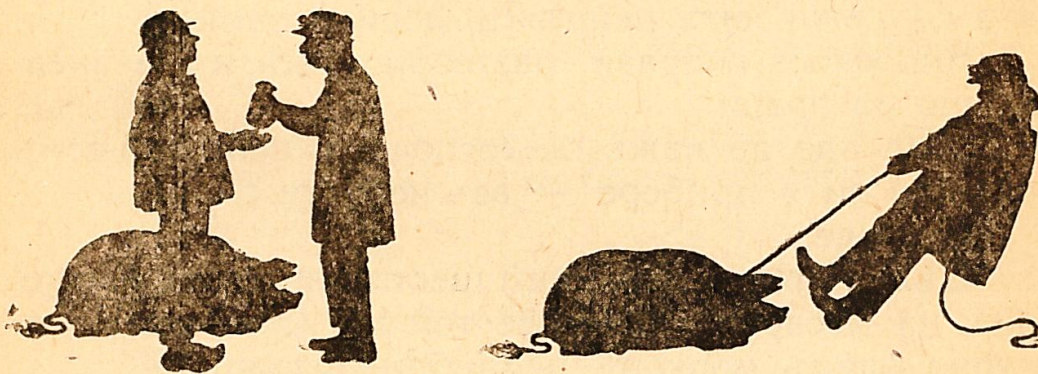
— Отъ Петра Тодоровъ. Иди я докарай. Па му занеси и паритъ, защото нѣмахъ у себе си да му платя.

Андрея взе паритъ, взе и едно вжже и тръгна къмъ Петра Тодоровъ. Петъръ го срѣщна прѣдъ къщата си. Тамъ насрѣща, въ калъта се веляше една дебела свиня.

— Дойде да я вземешъ ли? Вземи я, вземи я. Води я при новия ѝ господарь... А паритъ донесе ли? — попита Петъръ Тодоровъ.

— Донесохъ.

Петъръ взе паритъ, изгледа още еднажъ свинята, поглади я по гърба и си замина.



Андрея остана самъ. „Каква хубава свиня,“ си помисли той и взе да я връзва съ вжжето,

— Хай да вървимъ, миличка!

Той дръпна вжжето, но свинята не се помръдна отъ мѣстото си,

— Върди де!